

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului :</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și înscrișuri se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor :</p> <p>Pentru publicații oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
---	--	---

Idei și fapte.

În articolul Prea sfințitului nostru episcop despre „educația clerului”, publicat în Nr. 168-170 din Aprilie a. c. al revistei „Parlamentul românesc” se spune între altele un adevăr elementar și totuș de mare însemnătate. Iată-l: „orice instituție își impune rosturile ei tuturor acelorora pentru al căror bine a fost întemeiată, prin slujitorii săi”.

Nu-mi va lua desigur în nume de rău Prea sfințitul meu stăpân că în cele de mai jos caut să urmăresc în lumina actualității adevărul acesta, raportându-l la unele aspecte din viața Bisericii noastre.

E simplu și totuș majestuos: preoții ca delegații episcopului la parohii îndeplinesc cea mai frumoasă operă în lume: propovăduirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Sunt administratori ai tainelor sfinte, învățători și conducători ai poporului, de mântuirea căruia răspund în fața lui Dumnezeu și a oamenilor. De bună seamă că dacă toți preoții și în genere toți slujbașii Bisericii și-ar îndeplini datoria lor întregă, lucrurile ar merge de minune; durere însă că nu stăm tocmai așa, căci procentul celor ce nu-și văd de treabă este mare, chiar mai mare decât al celor conștiințioși. Iată că în acest chip Biserica nu-și va putea realiza astăzi sau mâne scopul ei, decât cine știe într'un viitor cu totul întârziat.

Dau unele fapte. În Vinerea Patimilor un creștin dintr'un sat apropiat mă oprește în stradă. E unul care a mai fost în biroul meu și pe care vreau să-l evit: *că azi nu e slujbă, omule!* Dar omul stăruie și-mi comunică doar că preotul

lor nu a venit să le facă sfânta slujbă din Joia Patimilor. Tresar. Îi spun să fie pe pace, că desigur preotul a fost împiedecat, că vin sărbătorile... și eventual după aceste sărbători să vină să comunice acestea Preasfințitului.

Alta, tot din apropiere. Creștinii nu știu ora „Învierii”, căci nu este fixată ca ei să știe cum să se orienteze la această unică slujbă din an. Preotul le spune că anul acesta se va face la orele 2 din noapte. Și poate că au și venit oameni la biserică și la ora aceasta, dar au mai avut de așteptat: preotul a venit să înceapă serviciul abia la orele 5.

Cred că ajung aceste două cazuri, despre cari subsemnatul m'am convins de auditu — ca să nu mai continui. Sunt fapte în aparență neînsemnate, dar ele indică un grad de sincopă, de decadență în viața Bisericii noastre. Și doar viața din fapte de toată ziua, din asemenea mărunte fapte se țese! De ce ne-am gândi la reforme mari, de ce ne-am gândi la eroisme, când lumea nu este țărâm de eroi și nici viața o înlănțuire de eroisme. Președintele Massaryk spunea unui mare scriitor: „firește ni se cere o neîncetată muncă migăloasă, în lucruri mici! Oamenii se amăgesc prea mult cu fapte mari, cu eroisme”.

Da, desigur munca migăloasă creiază stările prielnice acțiunilor mari, cari nici un moment nu pot fi puse în discuție câtă vreme nu se împlinesc cele mai elementare datorii!

În acest scop însă trebuie să intervină corectivul încurajării și mai ales cel al pedepsei. Altfel instituțiunea noastră sfântă, Biserica noastră, numai cu greu își va realiza misiunea ei!

Red.

La Dumineca Floriilor.*)

„Osana Fiului lui David; bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!”

(Mat. XXI. v. 8—9.)

Serbăm Dumineca Floriilor. Serbăm intrarea triumfală a Mântuitorului în Ierusalim. Biserica, în locul cântărilor jalnice de până acum, întonează astăzi cântări de biruință. De pe buzele creștinilor dreptmăritori răsună astăzi cântarea: *„Osana Fiului lui David; bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!”* (Mat. XXI. v. 8—9).

Iisus intră pentru ultima dată în Ierusalim, ca să facă încoronarea muncii sale mântuitoare. El intră ca un împărat și domn. Dar, în locul împăratului mândru, El intră blând și smerit, ca să se plinească cele ce s'a zis prin proorocul Zaharia, care zice: *„Ziceți fetei Sionului: Iată Împăratul tău vine la tine blând și șezând pe asină și pe mânz, fiul celei de sub jug”*. (Mat. XXI., v. 5).

Împăratul ceriului și al pământului intră blând și smerit în cetatea Ierusalimului. Cel ce are scaun ceriul, intră în Ierusalim pe mânz de asină, pentru că nu a venit în lume să întemeieze o împărăție lumească, ci o împărăție a sufleteilor, din care să facă parte toți cei ce cred în Dumnezeu.

S'a cutremurat cetatea. Intreg orașul îi iese întru întâmpinare și *„cei mai mulți din popor așterneau vestmintele lor pe cale și alții tăiau stâlpi din copaci și le așterneau pe cale. Și popoarele cele ce mergeau înainte și cele ce veneau pe urmă, strigau, zicând: Osana Fiului lui David; bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!”* (Mat. XXI., v. 8—9.)

Iisus privea poporul cu iubire. Și privirile-i dulci, ce le arunca mulțimei și chiar dușmanilor amestecați între mulțime, erau cele din urmă semne de chemare către drumul ce duce la adevărata viață.

Dușmanii lui Iisus, în această zi, au trebuit să amuțească. Zadarnic umblau fariseii dela om la om, îndemnând pe toți să tacă; mulțimea striga înainte: Osana... Osana!...

O bucurie trecătoare a fost însă și intrarea lui Iisus în Ierusalim. Entuziasmul cu care Mântuitorul fusese primit și încunjurat la intrarea în Ierusalim, se stinsese mai de grabă decât un foc de pae, așa cum se sting mai toate inflăcărilor oamenilor cari sunt robii simțurilor lor. Mulțimea care l-a întâmpinat la intrarea în

Ierusalim, nu a fost statornică. După câteva zile, aceleași glasuri cari au strigat „Osana“, s'au preschimbat în urletul sălbatic: „Răstignește-l, răstignește-l!“ Acelaș Iisus, înaintea căruia își întinseseră hainele de pe ei, simțindu-se fericiți dacă copitele asinului pe care ședea Fiul lui David, le atingea cât de puțin, — numai cu câteva zile în urmă fusese hulit și batjocurit.

După entuziasmul intrării în Ierusalim, a urmat jalea patimilor și răstignirea pe cruce. Și Fiul Omului, care într'adevăr este împărat peste viață și peste moarte, de bună voe se urcă pe crucea cea de pe Golgota, ca să dea dușmanilor săi un scurt prilej de a vedea cu ochii, cum a preamărit Tatăl numele Lui înaintea oamenilor și cum adevărul își face drum, oricâte piedici i-s'ar pune.

Triumful cu care intră Iisus în Ierusalim, era triumf împărătesc. Așa triumf Ierusalimul nu mai văzuse dela David și dela Solomon. A și scos triumful acesta în lume numele lui Iisus și i-a lătit și învățătura. Pentru că, deși răstignit pe cruce după triumf și omorât de jidovi cu moartea cea mai de ocară, totuși lumea a început să se întrebe și mereu se întreba: cine a fost și ce a fost Acela, care deși primit ca un împărat, totuși a fost răstignit pe cruce?

Iată cum triumful creștinismului l-a pregătit însuflețirea poporului care a întâmpinat pe Iisus în Ierusalim. Iată cum Dumineca Floriilor este Dumineca biruinței, care a asigurat întemeierea bisericii lui Hristos, care a asigurat biruința creștinității asupra păgânismului.

Astăzi, și noi purtăm stâlpi și astfel dăm dovadă, că înțelegem rostul serbării. Și plini de entuziasm cântăm: *„Osana, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israil”* (Ioan XII., v. 13), căci ne știm însufleții pentru lupta ce a dat-o lumea din Ierusalim, ca să asigure biruința bisericii creștine și vrem astfel și noi să ne arătăm creștinismul nostru.

Mă întreb însă, câtă vreme va ține însuflețirea noastră? Oare, după 5 zile, nu vom fi și noi între cei ce strigă: „Răstignește-l, răstignește-l“.

Mi-e teamă, că deși nu vom striga cu gura, totuși îl vom răstigni pe Hristos cu cugetul nostru.

În zadar strigăm astăzi „Osana“, dacă în Săptămâna Patimilor nu venim la biserică, ca să ascultăm rugăciunile ce săgeată și inimile cele mai împetrite. Cine oare dintre noi nu se înfiorează, când aude patimile Mântuitorului?

*) Predică rostită de protopresb. R. G. Ancușa, cons. ref. eparhial în catedrala din Caransebeș.

Simțesc, cum par' că firea ar vrea să vă grăiască și să vă îndemne să nu lipsiți din casa Domnului în aceste zile sfinte și de întăriri duhovnicească! Vă duceți la omul ce trage să moară, priveghiați lângă el zi și noapte și îl mângâiați până la ieșirea sufletului, iar pe Hristos îl lăsați singur, iără pic de mângâiere. Îl chemați întru ajutor, când sunteți întru nevointă și după ce ați scăpat de primejdie, nu vă mai aduceți aminte, că este Dumnezeu. Ești bolnav în pat, creștine, te lupți cu dureri, ți-e frică că te pândește moartea și nu mai încetezi cu: „Doamne... Doamne“ și după ce te-ai sculat, nu mai vrei să știi de cel ce te-a făcut sănătos“.

Au nu se răstignește Hristos în chipul acesta de către tine? El priveghiază pentru tine, păcătoșule și se roagă pentru tine până asudă chiar și sudori de sânge și tu n'ai grijă, tu dormi. Și dacă și nu dormi, totuși nu vii la biserică să ascuți frumoasele evanghelii ale patimilor Domnului, ci umbli noaptea și cauți prin fel și fel de păcate să răstignești pe Hristos. Ai răstignit astfel și pe Hristos și te-ai răstignit și osândit și pe tine.

Dar ce să mai zic de cina mare și cea de pe urmă a Mântuitorului din Joia Mare, adevărată de sfânta cuminecătură, cu care dator este fiecare creștin a se împărtăși, ca o întărire a omului. Cu ce vă puteți desvinovați, că nu luați parte? Biserica vă cheamă pe toți, nu face alegere între nime. Masa e mare și bogată; jertfa e adusă; ușa vi-e deschisă; locul e fără de margini; și apoi de ce nu vă apropiați? Au doară nu auziți mereu glasul de chemare al bisericii: „cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați“. Auzim noi cu toții chemarea sfântă a bisericii, dar, vai! Mulți dintre noi în loc de „cu frica lui Dumnezeu“, sunt mai mult cu frica de lume, ca nu cumva să-i osândească, pentru că se cuminecă; în loc de „credință“, sunt cu nestatornicie, și în loc de „dragoste“, sunt cu toată răceala cătră trupul cel sfânt și cătră sângele cel scump al Domnului nostru Iisus Hristos.

La noi Mântuitorul nu vine trupește, ca la intrarea în Ierusalim, ci duhovnicește, — în sf. taină a cuminecăturii. În sf. cuminecătură Iisus este de față în trup și suflet, cu omenirea sa împreună cu dumnezeirea sa, cum a fost odinioară pe pământ, cum l-au văzut Apostolii și cum l-a cunoscut poporul iudeu. În sf. cuminecătură Domnul este de față cu aceeași putere și mărire dumnezească cu care este și în ceriu deadreapta Tatălui. Și toți cei ce cu

vrednicie se împreună cu Hristos prin sf. taină a cuminecăturii, își deschid larg porțile sufletului lor, ca să între Împăratul mării.

În crucea de pe Golgota este mântuirea noastră, căci numai acela dintre noi va fi tovarășul lui Iisus întru mărire, care a fost tovarășul lui și întru suferințe. Suferințele noastre, privite în lumina suferințelor lui Iisus, ne sunt îndulcite, iar viața un jug ușor de purtat. Numai prin închegarea sufletului nostru cu Hristos vom putea ieși din negura suferințelor noastre la lumina înțelegerii rostului nostru pe acest pământ.

Cei ce prăznuim astăzi intrarea lui Hristos în Ierusalim, dacă nu ne-am împărtășit încă, în Săptămâna Patimilor să grăbim a ne împărtăși cu sf. taină a Cuminecăturii, cu cinstitul și sfântul său trup și sânge, ca astfel să între Domnul și în cetatea sufletului nostru. Și fiindcă Iisus ne cercetează duhovnicește, noi trebuie să ne împodobim sufletele și să-l primim cu o primire mai frumoasă decât cum era cea a poporului din Ierusalim.

Poporul din Ierusalim se desbrăca de haine și le așternea pe cale, pe unde trecea Domnul; noi să ne desbrăcăm de haina cea întinată a păcatelor și a patimilor de tot felul și să ne îmbrăcăm în haina cea nouă a sfințeniei și a curățirii sufletești. Poporul evreesc a întâmpinat pe Iisus cu stâlpare de finic; noi să-l întâmpinăm cu stâlparele faptelor bune.

Și așa, curățindu-ne sufletele noastre, să prăznuim și noi intrarea sărbătorească a lui Iisus în Ierusalim. Și primindu-l cu vrednicie în cetatea sufletului nostru, să-i aducem „credința ca niște ramuri de finic și dragoste ca niște flori“, strigându-i: „Osana, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel“ (Ioan XII., v. 13). Astfel, nu vom răstigni pe acela, pe care astăzi îl preamărim.

Biserica se pregătește să prăznuiască cele mai grele, dar totodată și cele mai înălțătoare momente din viața Mântuitorului. De azi încolo ne cheamă cu mai multă ardoare la sânul ei, pentru ca să întovărășim pe Hristos pe drumul Crucii și să simțim adevăratele darurile ce el ni le-a adus prin jertfa de pe lemnul crucii. Nici când altădată nu se înviorează sufletul nostru de atâtea nădejdi, ca în Săptămâna Patimilor. Nici când altă dată nu clocotește atâtea dor de mântuire în inimile noastre, ca în aceste zile sfinte de reculegere sufletească.

Deci, deschide-ți larg porțile sufletului tău;

creștine, ca să pătrundă în el lumina lui Hristos și să gonești din el întunerecul și tot păcatul. Deschide-ți larg poarta sufletului tău, ca să între Împăratul mării.

Aceasta să-ți fie dorința!

Iar eu, dela acest loc, îți zic:

Să-ți ajute Dumnezeu!

Amin.

Actualități.

Pruncuciderea.

Dă: Pr. Dimitrie Bliidariu.

Un mare rău s'a încuibat în marea masă a poporului nostru românesc, care face ravagii atât în pătura intelectuală, cât mai ales în pătura populației dela sate.

Este vorba de „pruncuciderea” — „avortul” în termeni medicali — care an de an macină viața atâtor tinere femei, dornice de viață.

O îngrozitoare plagă care dacă nu este combătută cu toată energia, rezultatul va fi cât se poate de dezastruos.

Nașterea de prunci în zilele noastre este considerată ca ceva rușinos, ca ceva... ne modern. Modernismul abnormal a pătruns și în masa poporului de jos, și ce dureros este aceasta.

Avort sau crimă tot una este, cu deosebirea, că în primul caz criminale sunt mamele cariucid pruncii chiar în pântecul lor, iar în al doilea caz sunt toți acei cari săvârșesc vreun omor.

Dar a cui este partea de vină? În primul rând vinovatul este însuși legiuitorul, care aduce spre votare înaintea corpurilor legiuitoare proiectul de lege prin care se dă liberă practică avortului. Și aceasta de va deveni fapt îndeplinit, ce tristă priveliște ni se va prezenta zi de zi. Șe'nțelege că în lumea medicală unde bântue somajul, aceasta este considerată ce corespunde timpului veacului al XX-lea și e bine venită fiind tot odată și un bun profit de câștig. Cealaltă parte de vină este atribuită preoțimei. Preoții sunt învinovați că nu contribuie decât foarte puțin la combaterea avortului. Poate fi aceasta și adevărat, căci preoții ca îndrumători, slujitori ai sf. altare, sfătuitoari și părinți sufletești de fapt au un obligament moral ca în predici să nu neglijeze combaterea avortului, căruia dacă i-se lasă frâu liber, viitorul acestei țări, dar mai ales al Bănătuului, va fi al străinilor.

Natural că rezultatul va fi mult mai mare dacă preotului i-se oferă sprijinul celorlalți intelectuali dela sate ca astfel toți într'o strânsă colaborare, în dumineci și sărbători prin conferințe vor putea combate această plagă.

Dreptul la viață omul îl are din chiar momentul zămislirii în pântecul mamei sale, prin urmare avortul se consideră drept ucidere, care atrage după sine culpabilitate și este un păcat strigător la cer.

Obvin și cazuri de acelea când nașterea fătului cauzează chiar moartea amândurora, deci în acest caz este foarte explicabil că trebuie recurs la ajutorul medicului; spre a se salva viața mamei care este întotdeauna mai scumpă. În asemenea caz nu se poate vorbi de avort culpabil.

Dumnezeu spuse protopărinților noștri Adam și Eva: „creșteți și vă înmulțiți...” din aceste cuvinte rezultă foarte clar: perpetuarea neamului omenesc, prin urmare viața este dela Dumnezeu și numai El are dreptul să ne ia viața, deci singur El dispune de viața fiecărui muritor.

Adevărata iubire de mamă acum foarte mult s'a răcit, dovadă că mamele își sugrumă pruncii în pântecul lor. Vai, ce nelegiuită crimă! Nu se tem oare de Dumnezeu? Nu, căci de s'ar teme n'ar fi capabile de așa ceva.

Într'adevăr chinurile nașterii sunt grele și pot avea și urmări fatale, dar cu toate astea, fătul zămislit, după cele 9 luni de dezvoltare trebuie să vadă lumina zilei, având și dânsul drept la viață ca ori care altul.

Cu toții știm că temelia moralității publice este familia, care ia naștere prin hotărârea ce și-o ia un bărbat și o femeie de a viețui împreună fiind părtașii aceluiași bucurii, aceluiași necazuri toată viața, ba și mai mult, își iau angajamentul de a trăi numai pentru nouile lor odrasle cari vor mări numărul membrilor familiei. Dar pentru aceasta se cere ca la baza familiei să stea morală, căci numai atunci vom avea o societate morală și astfel răul nu se va putea încuibă.

Când între soți dăinuește dragostea și încrederea reciprocă, familia este ca și o cetate iar statul respectiv va putea sta pe picioarele proprii și nici odată nu se va clăti.

Țara Românească are lipsă de cât mai multe tinere vârstare prin cari neamul românesc să prospereze, căci numai așa putem înțelege o Românie mare, tare și puternică. Numai așa vom fi singuri domni și stăpâni. Creșterea tinerelor generațiuni pentru un popor este de mare importanță.

Poetul spune: „viitor de aur țara noastră are...“, dar numai în cazul acela când poporul românesc sporește pe zi ce trece.

Dealtfel în țara noastră se obsearvă o pronunțată lipsă de prunci, mai ales noi bănațenii ducem recordul. Banatul este numit „cimiterul României“. Aceasta este o pată de rușine pentru noi bănațenii. Cuvintele poetului nostru: „Tăt Bănatu-i fruncea“, aici nu se adevăresc. În privința natalității: „Tăt Bănatu-i coada“.

Trist, dar adevărat. Stăm în amortire. Toată suflarea românească trebuie să fie îngrijorată și din răspuseri toți mână în mână trebuie să lucrăm pentru binele, fericirea și prosperarea poporului românesc.

Combaterea răului celui mare, ni se cere în primul rând. Nu regres în natalitate, ci sporirea natalității, căci numai așa putem fi solidari în fața vrăjmașului și îndrăsnicala lui se înfrânge cu ușurință.

Datori suntem ca Români, să întreținem și să dezvoltăm în sufletul fiecăruia iubirea de neam, credința adevărată, unire nețărnițată, căci numai așa ne vom putea bizui pe o forță cu adevărat tare și puternică, când cetățenii României mari le vor nutri în sufletele lor.

Dea Dumnezeu ca neamul românesc să poată crește astfel de generații cari cu credința în Dumnezeu să meargă tot înainte, spre binele și fericirea acestei țări!*)

Prea Sfințitul Episcop mulțumește tuturor acelor cari din prilejul sfințelor sărbători i s'au adresat cu felicitări, și la creștinescul lor salut de „Hristos a 'nviat“ răspunde cu: „Adevărat că a 'nviat!“

ȘTIRI

Predici. În *Vinerea Patimilor* la punerea în mormânt a predicat parohul *Petru Bancea* despre suferințele și Patima Domnului. Predicatorul a prezentat în culorile cele mai vii marile dureri pe cari le-a îndurat Mântuitorul pentru răscumpărarea noastră din păcat.

Seara a predicat Prea Sfințitul episcop despre motivele închinării noastre la mormântul Domnului. El, mai mult decât toți eroii neamurilor, s'a jertfit pentru întreaga omenire; ne-a răscumpărat așa cum a fost mai potrivit cu firea noastră omenească; Prin jertfirea Lui, a Fiului Său, Dumnezeu arată și greutatea păcatului în care au căzut oamenii, dar și nemărginita lui iubire față de neamul omenească cel creat de Sine.

*) Articolul e scris mai de mult, dar — pe lângă schimbările întâmplătoare în timp — este totuși actual.

Duminecă P. S. episcop însuș a cetit pastorala pe care a binevoit să o scrie de sfințele sărbători fiilor săi credincioși. La sfârșitul sfinței liturgii un diacon a împărțit creștinilor exemplare din această pastorală.

Paștile în Caransebeș. Sărbătorile sfințelor Paști din acest an au însemnat la noi un frumos moment de reculegere a sufletelor credincioase. Pregătirea creștinilor, stimulată de mișcătoarele slujbe sfințe și de predicile preoților; afluența lor în număr mare la aceste slujbe culminând în minunata slujbă a învierii, săvârșite cu fastuos sobor de preoți în frunte cu Prea Sfințitul episcop diecezan; prestările Corului Catedral, bine pregătite și bine conduse, toate au contribuit la decorul înalt sărbătorească al Paștilor din anul acesta la Caransebeș. Concursul primăriei orașului, prin luminarea feerică a Crucii din Piață, montarea altor 6 lumini mari și a focului artificial, dovedindu-se mai mult decât mulțumitor, prezintă aceste autorități într-o laudabilă podoabă creștinească.

Sfințire de steaguri. În Dumineca Florilor au fost sfințite de către însuș P. S. episcop patru steaguri bisericesti donate catedralei noastre de „Oastea Domnului“ de sub laborioasa conducere a preotului *Petru Bancea* din Caransebeș. Cele patru steaguri au costat circa zecemii Lei. Dumnezeu să le răsplătească donatorilor răvna către Casa Lui!

Sfințirea unui monument. La Mehadica se sfințește astăzi monumentul eroilor de acolo. La solemnitățile aranjate cu acest prilej va participa și Prea Sfințitul episcop diecezan.

Pentru săraci. Din prilejul împlinirii astăzi a unui an dela înscăunarea Prea Sfințitului episcop al nostru în Caransebeș, P. S. Sa a dat astăzi o masă pentru săracii din acest oraș.

Numire de director. În postul vacant de director la liceul german din Timișoara a fost numit profesorul *Traian Topliceanu* dela acelaș liceu. Cunoscând personalitatea tânărului director, care s'a remarcat îndeajuns pe toate tărâmurile vieții culturale din Banat, avem convingere că numirea d-sale a fost cât se poate mai nimerită.

Luna Bucureștilor. Între 9 Mai și 9 Iunie anul acesta au loc în Capitală mari expoziții cu tot felul de produse naționale. Atât la transport cât și la întreținere sunt prevăzute mari reduceri de prețuri.

Nesocotirea legii repaosului duminical. Organele fiscalului, desigur ca toate celelalte organe de stat, nu-și prea bat capul cu legea repaosului duminical. Dar nu e numai atât. Preoții din Caransebeș se plâng că au fost citați înaintea comisiei de impunere pe...Dumineca aceasta. Cu drept cuvânt preoții au protestat și alături de ei protestează orice om cu bun simț văzând atâta lipsă de respect și cuviință!

Obiecte bisericesti

dela cele mai renumite fabrici, se află de vânzare la **Librăria Diecezană.**

Notă Oficială.

Nr. 2324 Sc. 1935.

D-l S. R. Formac directorul personalului și secțiilor administrative din Ministerul Instrucțiunii, a întocmit o lucrare intitulată „Războiul de mâine” prin care dă îndrumări populației și mai ales elementelor intelectuale cum să se comporte războiul de mâine, care va prinde în văloarea sa nu numai elementele combatante, ci întreaga națiune.

Pe baza și a avizului favorabil dat de Consiliul Permanent de Instrucțiune recomandăm această carte folositoare.

Prețul unui exemplar e de 80 Lei și se comandă direct dela autor.

Caransebes în 25 Aprilie 1935.

Episcopul diecezan:

† **Vasile.**

Banca Banatului

Institut de credit și comerț soc. pe acțiuni în Caransebes.

Contul Bilanț la 31 Decembrie 1934.

Activ.

Cassa: numerar efectiv 476.421. Disponibil la bănci: în țară 1,582.495. Portofoliul de scont: plătit în țară. Cambii reescontate la bănci 1,933.010. Debitori beneficiind de legea lichidării datoriilor din 7 IV. 1934 (cota rămasă) 8,092.771. Perderi rezultând din aplicarea legii pentru lichidarea datoriilor din 7 IV. 1934 Lei 13,991.502 amortizate prin întrebuințarea tuturor fondurilor de rezervă, a beneficiului reportat din 1933 și din reducerea depunerilor la cota stabilită de Comisia de arbitraj. Portofoliul de titluri: titluri românești, cotate la bursă (val. nominală Lei 129.545) 1. Imobile: necesare exercitării comerțului de bancă și pentru locuințele funcționarilor 1. Mobilier 1. Totalul activului 12,084.700.

Pasiv.

Capital social 2,000.000. Depuneri spre fructificare: din țară pe livrete de economii (cota de plată) 7,802.081. Angajamente de reescont în țară la B. N. R. 699.310, la alte instituțiuni 1,233.700. Dividende neridicate 7.855. Creditori: în țară 241.187. Beneficiul net din anul 1934 100.567. Totalul pasivului 12,084.700.

Contul Profit și Perdere.

Debit.

Cheltuieli de administrație: salarii 190.400, cheltuieli de birou 71.408. Impozite și taxe 11.538. Dobânzi plătite la reescont 8.908. Beneficiul net din anul 1934 100.567. Totalul debitului Lei 382.821.

Credit.

Dobânzi încasate 304.291. Venitul portofoliului de titluri 6.055. Venitul imobilelor 72.475. Totalul creditului Lei 382.821.

Director **Aug. Muntean** m. p.

CONCURS.

Pe baza ordinului Ven. Cons. Eparhial Nr. 1939 B/1935 din 11 Aprilie 1935 se scrie concurs pentru ocuparea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă parohul Ilie Pepa, din parohia de clasa III-a din Armeniș protopresbiteratul Caransebes, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană.”

Emolumente:

a) 510 Lei salar anual în loc de ștola pentru botezuri, înmormântări simple, slujirea praznicilor, pomenilor și umblarea cu crucea.

b) Intreaga sesiune parohială în complex de 30 jugh. 1215 stj.

c) Intregul venit ștolar.

d) Casa parohială, afară de o cameră cu intrare separată rezervată pentru paroh, apoi celelalte dependințe și grădina de legume.

Alegându-l capelan va îndeplini toate agendele parohiale, va catehiza și va plăti dările pentru pământuri și venitele ce folosește.

Recurenții la acest post își vor înainta cererile prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Caransebes adresate consiliului parohial ort. rom. din Armeniș.

Recurenții sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sfânta biserică spre ași arăta dexteritatea în oratorie și cântare.

Armeniș din ședința consiliului parohial ținută la 30 Decembrie 1934.

Dimitrie Stoichescu m. p. **Florea Băcilă** m. p.
paroh, președ. cons. parohial. 3-3 notar.

Administrația financiară județeană.

A V I Z.

1. Toți proprietarii de imobil, hotelierii cum și cei cari subînchiriază imobile în care se face închirieri cu luna sau anul, apartamente, camere goale sau camere mobilate sunt obligați ca în termenele fixate de lege pentru facerea declarațiilor anuale, iar în anul curent până la 15 Mai să facă declarații la administrația de constatare Logoj pentru fiecare chiriaș în parte arătând numele, pronumele și profesia ce o exercită precum și chiria ce o plătesc. Nedepunerea declarației va atrage în sarcina proprietarului, hotelierului sau chiriașului (în caz de subînchiriere) amenda egală cu impozitul proprietății clădite aferent prețului de închiriere sau subînchiriere pe un an pentru imobilul, apartamentul sau camerele mobilate.

2. Funcționarii oficiilor publice, întreprinderile comerciale și industriale precum și toți comercianții, industriașii, meseriașii și profesioniștii liberi, cari întocmesc state de impozite lunare pentru achitarea impozitului 4 și 8%, sunt rugați ca excepțional pe luna Aprilie să întocmească aceste state de impozite în 3 exemplare fiindcă pentru calcularea impozitului supra-cota, legea respectivă s'a modificat și controlorul de circumscripție pentru calcularea impozitului supracotă trebuie să rețină un exemplar din statele de impozite.

Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș, societate pe acții, Caransebeș.

CONVOACARE.

Domnii acționari ai „Primei Cassă de Păstrare din Caransebeș s. p. a.” sunt invitați la a

LVIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș la 14 Maiu 1935 la orele 4 $\frac{1}{2}$ p. m. în localitățile institutului.

Ordinea zilei:

1. Alegerea a doi acționari pentru autentificarea procesului verbal.
2. Raportul Direcțiunii, al Comitetului de cenzori și prezentarea conturilor de fine de an Descărcarea de gestiune a Direcțiunii și al Comitetului de cenzori.
3. Fixarea onorariului cenzorilor.
4. Alegerea Direcțiunii.
5. Alegerea Comitetului de cenzori.
6. Modificarea statutelor.
7. Eventuale propuneri.

Caransebeș, la 25 Aprilie 1935.

DIRECȚIUNEA.

Conform art. 22 din statutele institutului: Acționarii cari doresc a lua parte în adunarea generală personal sau prin plenipotențiații lor, sunt obligați ca înainte de ținerea adunării generale cu 4 zile, să depoziteze acțiunile lor dimpreună cu cupoanele nescadente la cassieria Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș s. p. a., sau la cassieria Băncii Timișoarei și societate comercială pe acțiuni, Timișoara și sucursalele ei.

Activa			Contul Bilanț la 31 Decemvrie 1934.			Pasiva		
Cassa:					Capital social			5,000.000
Numerar efectiv	1,791.885				Fond de rezervă pt. creanțe dubioase	715.689		
Disponibil la B. N. R. și C. E. C.	99.538	1,891.423			Prescrieri	357.100		358.589
Dinonibil la bănci:					Fond iubilar de penzie „Carol Schwab” și asistența funcționarilor			200.000
în țară	319.774				Dobânzi nerealizate la creanțe dubioase			2,113.817
în străinătate	80.009	399.783			Depuneri spre fructificare:			
Portofoliu de titluri:					în țară:			
titluri românești		2,183.842			la vedere	20.960		
Portofoliu de scont:					pe termen	176.128		
plătibil în țară		1,692.708			pe livrete	8,897.729		9,094.817
Debitori:					Creditori:			
din țară		4,411.507			în țară			1,780.940
Debitori beneficiind de legea lichidării datoritorilor (cota rămasă) din 7 IV. 1934		7,223.039			Reescompt:			951.623
Pierderi rezultând din aplicarea legii lichidării datoritorilor din 7 IV. 1934		27.066			în țară			16.826
Imobile:					Conturi transitorii			
Imobile necesare exercitării comerțului de bancă și pentru locuințele funcționarilor	600.000							
Imobile cumpărate la licitațiuni	480.105	1,080.105						
Mobilier		1						
Pierderi:								
Transport din anul 1933	309.362							
Net „ ” 1934	297.778	607.138						
		19,516.612						19,516.612
Debitori pt. scrisori de garanție	20.000				Creditori pt. scrisori de garanție	20.000		
Efecte comerciale în gaj	67.371				Deponenți de efecte comerciale în gaj	67.371		
Cambii de circulațiune	20,123.803				Deponenți de cambii de circulațiune	20,123.803		
Efecte spre încasare	160.059				Remitenți de efecte spre încasare	160.059		
Ipoteci	40,057.191				Deponenți de ipoteci	40,057.191		
Depozite de titluri	1,896.235				Deponenți de titluri	1,896.235		
Debitori de titluri împrumutate	2.500	62,327.159			Diverse titluri împrumutate	2.500	62,327.159	

Debit			Contul Profit și Pierdere la 31 Decemvrie 1934.			Credit		
Cheltuieli de administrație, salarii și diverse		746.876			Dobânzi încasate:			*
Dobânzi plătite:					dela portofoliul de scont	204.821		
la reescompt	38.435				dela debitori	116.900		321.721
Impozite și taxe	31.256				Venitul portofoliului de titluri			20.876
Pierdere reportate din anul 1934	309.362				Comisioane încasate			47.852
					Venitul imobilelor			128.342
					Pierdere din anul 1933	309.362		
					Pierdere neta din anul 1934	297.778		607.138
		1,125.929						1,125.929

Fischer m. p.
Director executiv — Expert contabil

Caransebeș, 31 Decemvrie 1934.

DIRECȚIUNEA:

Glück m. p.
Procurist-Primcontabil — Contabil autorizat

Dr. Coste m. p. Schwab m. p. Bastius m. p. Dr. Becker m. p. Goanță m. p. Dr. Halle m. p. Hüttl m. p.
Președinte Director gea. — v. președinte Dr. Nyiri m. p. Schiller m. p. Vidrighin m. p.

L'am revidiat și aflat exact Comitetul de supraveghiere:

Robert Halle m. p.

Rudolf Klein m. p.

Petru Straub m. p.

„MUNTEANA“ CASSĂ DE PĂSTRARE S. P. A., CORNEREVA

Convocare.

Domnii acționari ai casei de păstrare soc. pe acții „MUNTEANA“ din Cornereva sunt invitați se participe la a

XXX-a adunare generală ordinară,

care se va ține la 12 Mai 1935 oarele 2 p. m. în localul institutului cu următoarea

Ordine de zi :

1. Deschiderea adunării, numirea de către președinte a unui notar și doi verificatori.
2. Raportul Consiliului de Administrație, prezentarea bilanțului, raportul Comitetului de Cenzori și darea absolutului.
3. Propuneri, întrate conform statutelor.

Consiliul de Administrație.

Pentru a putea exercita dreptul de votare, domnii acționari sunt rugați, să-și depună acțiunile la institut, până la 9 Mai a. c. oara 10 a. m.

ACTIVA			CONTUL BILANȚ LA 31 DECEMBRIE 1934			PASIVA		
Casa în numerar		27.094	Capital societar		300.000			
Cambii în portofoliu	718.671		Fond de rezervă	125.275				
Cambii în reescont	757.979	1.476.650	Fond pentru dubioase	83.115				
Cont curent		15.959	Fond de binefaceri	570	208.960			
Efecte		50.000	Depuneri plătit în 5 ani (reduse)		461.747			
Perderi :			Reescont		757.979			
rezultând din aplicarea legii lichidării datoriiilor		149.780	Dividende nereclamate		14.442			
Perderi anii 1932-1933	196.000		Tantieme nereclamate		199			
Perderi anul 1934	8.398	204.398	Impozite restante		87.205			
			Conturi diverse		93.349			
		1.923.881			1.923.881			

DEBIT			CONTUL PROFIT & PERDERI			CREDIT		
Perderi anul 1932-1933		196.000	Interese de scont	23.090				
Chirie		12.000	Interese cont curent	120	23.210			
Salarii		3.980	Perderi		204.398			
Spese diverse		5.373						
Impozite		10.255						
		227.608			227.608			

Ioan Grozăvescu m. p.
director

Cornereva, la 31 Decembrie 1934

Gheorghe Belcota m. p.
contabil

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Ioan Grozăvescu m. p.

Gheorghe Belcota m. p.

Petru Fotoc m. p.

Ion Armaș m. p.

Dr Liviu Grozăvescu m. p.

Gheorghe Cristescu m. p.

Petru Belcota m. p.

Subsemnatul Consiliu de Cenzori am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și în consonanță cu registrele institutului.

Isidor Tătariu m. p.

Carol Schwab m. p.

Ioan Duicu m. p.

Iosif Roiescu m. p.

Ioan Brinzei

